

שימעון שיטריט:

„מיכנסיים קצרים לא מקובלים עלי!”

בעיקבות אירוע שקרה בוועדת-הכספים של הכנסת, עלה בשבוע שעבר שמו של ח"כ שימעון שיטריט כ"מלביש הממלכתי".

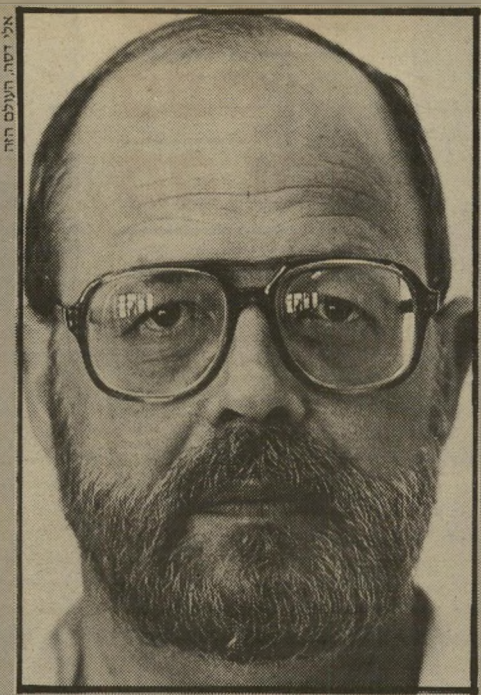
ביקשתי את שיטריט לספר מה אירע. בישיבה של ועדת-הכספים הופיע אחד המוזמנים בחוליצה, ובה ארבעה-חמישה כפתורים פתוחים. שאלתי אותו, במידה מסויימת של חיוך, מדוע הוא פותח ארבעה כפתורים, וכתוצאה מזה התפתח ויכוח ביני לבין היו"ר, בייגה שוחט, שטען שהוא אינו מודע למינוי שלי כרטר"ר המישימת של הוועדה. אני חושב שצריך להיות רס"ר-מישימת. הוועדה איננה מחנה צבאי, יו"רהוועדה אינו מפקד, ואף אחד מחברי הכנסת אינו רס"ר. היו חילופי-דברים, וכמה ח"כים אף הופיעו בתיקשורת, וחשתי שיש לנתח את הסוגייה.

● ולאיוזה מסקנות הגעת?

אין ספק שחובתו של מי שהוזמן לוועדה להופיע בצורה מכובדת, כפי שהוא מופיע בבית-הכנסת או בבית-מישפט. זה המיבחן. אני לא חושב שמישהו יעלה על דעתו להיכנס לבית-כנסת בחולצה פתוחה. גם בבית-מישפט יגידו לו לסגור כפתורים. ואם הרבר נכון לגבי בית-מישפט ובית-כנסת, לגיטימי לדרוש לבוש הולם ממי שנכנס למישכך הכנסת או מופיע לפני ועדה.

● תגדיר, בבקשה.

מי שמוחל על כבוד הכנסת אינו ממלא את חובתו. ההערה שלי היתה הערה לא-פוגעת, הערה סבירה ובנסיבות

חיים שקד:

„אנחנו עומדים כל הזמן לפני ראי!”

הוא היה דיקן הפקולטה למדעי-הרוח באוניברסיטת תל-אביב וראש „מכון שילוח". כיום הוא שוהה במיאמי, ומשמש שם כפרופסור-אורח באוניברסיטת מיאמי, שם הוא מרצה על ההיסטוריה המודרנית של המיזרח התיכון. מגשתי את חיים שקד השבוע בתל-אביב, ושאלתי אותו מדוע המיזרח התיכון מושך כל-כך הרבה תשומת-לב של העולם, לעומת מקומות אחרים.

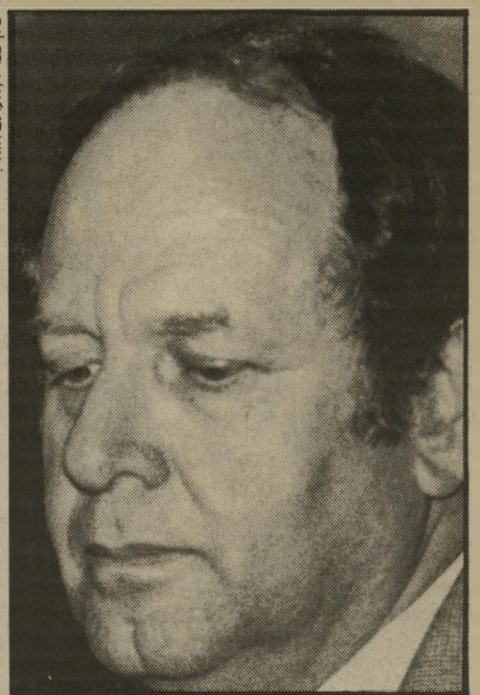
זאת טעות שהמיזרח התיכון מושך תשומת לב כל-כך גדולה. במילחמת איראן-עיראק נהרגו, לפי אומדן זהיר, לפחות מיליון איש, וזה לא עשה מירודע כותרות. כבולגריה עשו טראנספר ל-140 אלף תורכים, ושמעת על זה יום אחד בחדשות. כסוראן ימותו השנה עשרות אלפים מרעב, וכמעט לא יודעים על זה. מה שאני רוצה לומר זה שהמיזרח התיכון לא מושך כל-כך הרבה תשומת-לב כמו שגרמה. מה שמושר תשומת-לב מתמדת זה כל מה שקשור בישראל.

● ישראל הקטנה הזאת? למה דווקא ישראל?

התיקשורת במערב, כחלק מן המערב, יש לה בעייה עם הנושא היהודי, יש לה יחס מאוד אמביוולנטי. מדינת ישראל מגלמת איוה יהודי, שגור מאוד להחזיק אותו מתחת לזכוכית מגרלת. אלה שמסמפטים אותנו רואים בנו גיבור הפרחת השממה, מילחמת ששת-הימים, אנטבה, חיל-אוויר אגרי. אלה שלא מסמפטים מחפשים כל הזמן להראות לעצמם ולאחרים איך ישראל מתנהגת באופן שלילי.

● בלומר, ישראל נמצאת כל הזמן במקום של העולם, מפני שלעולם יש בעייה יהודית?

זה נכון, אבל יש עוד סיבות. ישראל באמת מספקת

דן תיכון:

„אני מוכן להיבדק במכונת האמת!”

בעיקבות פרשת מכירת „החברה הכלכלית לירו-שלים" הועלתה על-ידי גורמים אנונימיים באוצר האשמה כי ח"כ דן תיכון היה בעל עניין במכירת החברה, ועל כן מתח ביקורת על העיסקה. שאלתי את דן תיכון מה באמת היה חלקו בעניין.

נשמעו כלפי כל מיני טענות אנונימיות. הטענה, כפי שמופיעה כאחד העיתונים, מפי „חוגים באוצר", היא שאני ייצגתי את אחד האנשים שהשתתפו במיכרו ושלא זכו, ומוכן שאין לטענה לא רגליים ולא ידיים. אין בה שמץ של אמת, ואני מוכן להיבדק במכונת-אמת. לא ידעתי על קיום המיכרו הסגור. לא שמעתי עליו, ולפיכך גם לא יכולתי לייצג אף אחד. יש לי אינטרסים בחברה הכלכלית, כמו לפרס יש אינטרסים בתדיראן.

● אני מבינה שדרשת התנצלות על הטענות שנשמעו נגדך? ממי בדיוק?

בודאי שדרשתי התנצלות. פניתי לשר-האוצר ולא קיבלתי תשובה. זהו ניסיון להכפיש חבר-כנסת בשל ביקורת עניינית, וזאת תופעה שצריך לעקור מן השורש.

● אתה משמש היום כיועץ בלבלי?

לא, בעבר שימשתי יועץ לשלוש חברות, שאין להם ולא כלום עם המיכרו, לא במישרין ולא בעקיפין.

● והיום אתה משמש כיועץ?

באופן רישמי כבר הודעתי לחברות על תום ההתקשרות.

נימוסים

האלה, גם לגיטימית, ומאחר והיו"ר לא קיים את חובתו, כל ח"כ אחר צריך היה להגן על כבודה של הכנסת.

● יש לך תשובה?

לבוש הולם, לפי המסורת הישראלית. פשטות — כן. שוני בסיגנון — כן. מיקטורן ועניבה אינם חובה, וגם סנדלים בקיץ לא הייתי שולל. אבל מיכנסיים קצרים אינם מקובלים עלי. זה כבר חורג, וגם אורחים מחוייבים בכך, למרות שלא הייתי מכריע סופית נגד.

● היית ממליץ על בללי-לבוש עקרוניים?

לא הייתי קובע כללים נוקשים מדי, המונעים התחשבות בנסיבות מסויימות. אין ויכוח לגבי קצות, או לגבי מי שמגיע ערום לכנסת. הדרישה צריכה להיות לבוש מכובד. (אורית זרובבל)

תיקשורת

חדשות כל הזמן. חוץ מזה, קל לתיקשורת לשהות בה, קל לסקר אותה, ולצוותים של תיקשורת עולמית נעים להיות בה, ואין בעייה להגיע לחדשות.

● זה לא בעוכרינו, שהפקוס עלינו כל הזמן?

אני חושב שההתעניינות האדירה מעמידה לפנינו ראי המחייה אותנו כל הזמן לברוק את עצמנו, גם אם הראי לפעמים עקום ולא מראה אותנו כמו שאנחנו באמת.

● אתה חושב שהעולם רואה אותנו בראי עקום?

לפעמים. אני חושב שאנחנו מצטיירים בעיני העולם כיותר ברוטליים, פחות מוסריים ופחות מתלבשים, ממה שאנחנו באמת. אבל זה כבר סיפור אחר. (דניאלה שפי)

הכנסת

● אתה לא מוצא שיש בייעוץ פיתוחי-סה לטענות מפוג זה שנשמעו נגדך?

בודאי שלא. כשנכנסתי לכנסת ב-1981 היה לי משרד לייעוץ מהגדולים במדינה, שהיו בו יותר מ-200 לקוחות. היום אני מצוי כשלב שבו צימצמתי את עסקי כמעט לאפס, וגם שלוש החברות יעברו מן העולם ב-1 בספטבר, בהתאם לחוק.

● ולגופו של עניין, האם מיכרו סגור אינו סרי-תר סידרימינהל תקינים?

אני חושב שזאת המדינה היחידה בעולם, שבה הממשלה מוכרת נכסים בחרי-חירום, כשהמיכרוים הם לפעמים תפורים. לא יודעים מה היו השיקולים, מי השתתף, מי הכריע — הכל חשאי, חשאי. (אורית זרובבל)